

(Закінчення. Поч. на 2 стор.)

На сьогодні залізничники за рівнем заробітної плати серед інших галузей економіки з 14 місяця піднялися на десяте. Ми досягли відміни неповного робочого тижня для залізниць, покращили ситуацію з атестацією робочих місць, доплатами, наданням відпусток за важкі умови праці та ін. За кожної нагоди перевіряємо, чи правильно проводяться нарахування за відпрацьований робочий час. Гострим є питання оплати проїзду за службовою необхідністю. Працівники не повинні платити за це з власної кишені. У таких працівників повинні бути або постійні проїзні документи, або авансові кошти на придбання квитків. Після втручання профспілки з'явилася вказівка про це. Якщо у цій ситуації є порушення, інформуйте Раду профспілки, ми з керівництвом Укрзалізничної та залізниць їх вирішуватимемо.

Що стосується трудового спору з Кабінетом Міністрів України, то на сьогодні у нас є 8 вимог до Кабміну, які здебільшого стосуються державної підтримки залізничної галузі. У цьому напрямі починаємо серйозну роботу. Виконується наша вимога про створення під час процесу реформування Департаменту соціального розвитку, який займатиметься і галузевою угодою, і колективними угодами, і оздоровленням залізничників, і розширенням соціального пакета.

Михайло Сінчак поінформував і про соціальні ініціативи профспілки:

– Зверну увагу на страхування від нещасних випадків, яке передбачає виплату від 500 грн до 12 тисяч грн. У липні запроваджується нове страхування від раптової природної смерті на виробництві – таких випадків по Укрзалізничці трапляється до 50 на рік. Виплата за такою страховкою становитиме 6 тисяч гривень.

Постійно інформуємо членів профспілки про роботу недержавного пенсійного фонду “Магістраль”. Ми сподівалися, що профспілкові лідери стануть учасниками цього фонду, показавши приклад працівникам, та цього не сталося. А така виплата недержавної пенсії була б гарантією кращого рівня життя на заслуженому відпочинку.

Ще однією соціальною ініціативою є дисконтна програма, за якою укладено вже 450 договорів по всій державі. На сьогодні дисконтна програма діє у 112 містах. Видано уже 90 тисяч карток, а в профспілкових організаціях вашого регіону, на жаль, їх майже нема.

Багато нарікань отримуємо щодо наказу №40-Ц про особливості регулювання робочого часу працівників провідних професій. Робота над проектом нового наказу триває, із нашими пропозиціями він знаходиться в Укрзалізничці. Ми не допустимо цього разу, щоб праця понад 12 годин вважалася особливим режимом роботи.

На часі – і створення корпоративної мережі зв'язку для працівників профспілкових органів, яку нам запропонував мобільний оператор “Лайф”. Цей оператор пропонує нашій профспілці вигідні умови, і не варто від них відмовлятися. Таким чином ми зможемо відправляти SMC-повідомлення профспілковим активістам, а згодом усім спілчанам оперативніше, ніж телефоном чи телеграмою, інформувати про потребу в їхній присутності на певних заходах. Крім того, зможемо долучатися до відеоконференцій, уже розроблена програма, за якою матимемо окремий інтернет-канал зв'язку. Цей проект уже починає втілюватися в життя, першими до нього будуть приєднані дорпрофсожі, теркоми, великі вузли, щоб

проводити такі спільні відеоконференції.

Із липня цього року Рада профспілки заснувала нову профспілкову нагороду – почесний знак “За розвиток соціального діалогу”, якою відзначатимуть не лише профспілкових лідерів, але й роботодавців, які не порушують трудового законодавства, ведуть конструктивний діалог із профспілкою.

На завершення зустрічі голова дорпрофсожу Львівської залізничної Андрій Сенишин подякував представникам апарату Ради профспілки за практичну допомогу профспілковим організаціям регіону:

– У виступах представників апарату Ради профспілки прозвучало, що найкраще у регіоні спрацював голова Івано-Франківської дистанції колії Степан Савуляк. Ми порадимось із членами президії і запропонуємо заохотити його путівкою в пансіонат “Львівський залізничник” у Судаку. А всім іншим профспілковим лідерам потрібно відповідальніше ставитися до своєї роботи. Працівники виконавчого апарату дорпрофсожу повинні хоча б двічі на рік бувати у первинних профспілкових організаціях, допомагати головам профспілкових комітетів у роботі, адже представники апарату – не контрольні органи, а порадики.

Андрій Сенишин відзначив важливість започаткованого недержавного пенсійного фонду, про який потрібно більше розповісти спілчанам, щоб вони усвідомили корисність цієї справи. Також голова дорпрофсожу зауважив, що гості відзначили добру роботу громадської організації “Лікарняна каса Львівської залізничної” особливо за те, що чимало коштів Лікарняна каса спрямовує на оплату за лікування в інших невідомих медичних закладах. Івано-Франківськ у

цьому – хороший приклад.

– Залізничної лікарні у вас нема, тож ми домовляємося з іншими медичними закладами про лікування, – зазначив Андрій Сенишин. – Ви повинні цінувати роботу Лікарняної каси. Голови профспілкових організацій мають нагадувати працівникам, які виходять на заслужений відпочинок: щоб залишатися членом Лікарняної каси, вони повинні заплатити внески за рік наперед, інакше – автоматичне вибуття.

Дорожній комітет профспілки особливо увагу зверне на навчання незвілених голів профспілкових комітетів, надамо їм консультації із питань відстоювання інтересів спілчан перед адміністрацією. Сила профспілки – у нашій єдності. Якщо ми взяли за справу – то доведемо її до логічного завершення. Ми – профспілкові лідери – повинні працювати з людьми так, щоб поважали насамперед не нас, а профспілку, – наголосив Андрій Сенишин.

Перший заступник голови Ради профспілки Михайло Сінчак на завершення подякував теркому за організовану зустріч та побажав успіхів у роботі, зокрема сповна використовувати всі можливості, щоб зробити її більш ефективною.

Голова Івано-Франківського теркому профспілки Богдан Грицак подякував керівництву і фахівцям апарату Ради профспілки за пропозиції та зауваження:

– Така зустріч на теренах нашої дирекції – чудова можливість поспілкуватися з вами. Усі зауваження та побажання ми обов'язково врахуємо в подальшій роботі. Сподіваюся, що такі зустрічі стануть доброю традицією.

Оксана ПОДОЛЬСЬКА
Фото автора

Все сприяло вдалому відпочинку

Засмагли, усміхнені, сповнені сил та вражень повернулися 243 дітей залізничників із оздоровчого центру “Чайка”, що у селищі Лазурне на Херсонщині. Перший заїзд 2013 року виправдає сподівання юних відпочивальників і навіть залишить у їхніх душах нотки ностальгії.

М'який клімат, прогріте сонцем повітря херсонських степів, мілководдя Джарилгацької затоки – справжній рай для дитячого відпочинку. Саме у таких природних умовах вони провели незабутні 12 днів.

Щоб поєднати приємне з корисним, для дітей склали цікаву та раціональну програму занять і заходів відповідно до вікової групи: заняття з музики, хореографії, відпочинок на морі. Кожен за власним бажанням міг обрати цікавий для себе гурток. Для спортивних парубків і дівчаток діяли секції футболу й волейболу, для зосереджених – настільний теніс і шашки, для творчих – мистецьке виготовлення різноманітних предметів із ракушок тощо. Традиційно для всіх кожен ранок розпочинався о восьмій годині з веселої руханки та прибирання кімнат. Спільним було також п'ятиразове харчування.

Значну частину активного часу всі діти виділили на медичні процедури. У центрі кожна дитина пройшла відповідне обстеження у спеціалістів, за висновками і рекомендаціями яких було призначено певне лікування: масажі, ароматерапія, оздоровчі коктейлі та фітотчаї. Ці процедури у комплексі з чистим повітрям та морською водою, збагаченою корисними солями, йодом, бромом і сірководнем, сприяли якісному оздоровленню усіх відпочивальників.

Упродовж усього періоду відпочинку, а також у дорозі діти були під пильним наглядом двох супроводжуючих – голів профкомів Стрийської дистанції колії Ігоря Мицька та Підзамчівської дистанції колії Івана Юська.

У коментарі “Львівському залізничнику” Ігор Мицько розповів, що всі діти задоволені відпочинком і мають велике бажання поїха-

ти у цей табір наступного року: “Вдалому відпочинку сприяло абсолютно все: і погода, і грамотно продумані розпорядок дня та програма заходів, і смачне та корисне меню. Діти із задоволенням займалися в обраних секціях, а також періодично влаштовували різноманітні пісенно-хореографічні виступи, конкурси і спортивні змагання. Нема жодних зауважень до харчування, його було навіть більше, ніж достатньо. Завжди були свіжі фрукти й овочі, молочні та м'ясні продукти. Інша річ, що це покоління вже не дуже звикло до здорової корисної їжі, тому, бувало, тишком-нишком дехто дозволяв собі “грішити” різноманітними горішками, чіпсами та сухариками”. Як зазначив Ігор Мицько, із дітьми постійно займалися кваліфіковані вихователі з Херсонського педагогічного училища.

Після майже двотижневої розлуки своїх синів та дочок на вокзал станції Львів зустріли батьки та друзі. Батьки розповіли,

що через насичену навчально-розважальну програму у таборі не часто випадала нагода поспілкуватися з дітьми у телефонному режимі. Відтак детальніші розповіді з відпочинку слухатимуть уже вдома. Наразі батьки переконалися, що діти були під пильним наглядом молодих, але професійних педагогів, ситі, активно задіяні у навчально-розважальній програмі та відвідували корисні медичні процедури.

Самі ж відпочивальники розповіли про відпочинок значно емоційніше. Ті, що побували у Лазурному вперше, знайшли нових друзів, ті, що вже неодноразово були там, мали нагоду побачити давніх друзів. Крім цього, усі одногосно відзначили, що везуть додому великий запас позитивної енергії, багато нових знань та навиків. Із захопленням та вдячністю розповіли про своїх вихователів, які турбувалися про них, немов батьки.

“За цей час відвик від телевізора та комп'ютера, а натомість виявив у себе

здатки до мистецької роботи”, – зізнався 10-річний Олег Черіба, який відпочивав у “Чайці” вже вдруге. Навіть попри те, що трохи прихворів під час відпочинку, про час, проведений у таборі, не жаліє. Навпаки – радий, що мав нагоду знову зустрітися з минулорічними друзями, а також познакомиться з іншими однолітками.

Інший відпочивальник Андрій Каній також добре відгукується про відпочинок на морі. От тільки моря, каже, бракувало. Хлопець дуже любить плавати, а оскільки належав до молодшої вікової групи, то час, відведений для купання, був доволі обмежений. “А загалом вражень залишилося стільки, що й не переповісти усього. На морі сумував за домашніми, а тепер сумуватиму за тими друзями, яких я зустрів далеко від дому”, – зазначив хлопець.

Олена РЕПЕЦЬКА
Фото Оксани ЛОЇК